

[Aage Fogh.]

medlem har gjort, var egentlig faldet lidt sent, for jeg har været medlem af tilsynsrådet i 15 år. Jeg er valgt på et tidspunkt, da jeg ikke var medlem af dette høje ting, og når man nu i pressen landet over, og navnlig i venstre- og konservative blade, har fundet sig foranlediget til at rette temmelig personlige angreb mod mig og endogså i et enkelt venstreblad har skruet sig op til at henstille til bestyrelsen for det radikale parti, at det sørgede for, at jeg blev fjernet, så synes jeg egentlig, man har nået toppunktet. Det er en bestilling, som jeg har modtaget, udnævnt af landbrugsministeren, da jeg ikke var medlem af dette ting, mit parti har ingen indflydelse haft på, at jeg fik den, og har heller ikke indflydelse på, hvornår jeg går derfra.

Med hensyn til selve arbejdet i tilsynsrådet var det måske rimeligt at gøre et par bemærkninger. Tilsynsrådet er mere end et tilsynsråd og rådgivende udvalg. Det forstod landbrugsminister Bording, da vi startede foreningerne i 1930'erne. Da forstod han, at det var nødvendigt, at det var kyndige folk, der sad i dette udvalg, ikke alene folk fra administrationen, og derfor valgte han til det første tilsynsråd, såvidt jeg husker, to kontorchefer samt folketingsmand Larsen (Bjerre), der var formand for Skanderborg amts indkøbsforening, og formanden for De samvirkende danske Sognerådsforeninger, sognefoged Jens Andersen, Tune, der var regnskabsfører for den største indkøbsforening, vi på det tidspunkt havde her i landet. Det var udtryk for, at Bording havde den opfattelse, at de folk, der skulle have med dette arbejde at gøre, ikke så meget skulle føre tilsyn som være rådgivende, så meget mere som vi straks fra første færd havde indført den bestemmelse, at samtlige foreninger skulle revideres hver tredje måned af en statsautoriseret revisor, og såsnart denne fandt anledning til antegnelse, var det tilsynsrådets opgave at træde i forbindelse med foreningen og få vanskelighederne klaret, og det er lykkedes fuldtud hidtil. Da sognefoged Jens Andersen afgik på grund af alder, og fordi han ikke mere var regnskabsfører i Københavns amts indkøbsforening, blev jeg for ca. 15 år siden af ministeren udnævnt til at afløse ham. Jeg har siddet med den samme opgave

som han, og jeg har siddet der, fordi jeg havde nær tilknytning til indkøbsforeningernes arbejde.

Når det ærede medlem hr. Clausen (Olufskjær) har ladet forstå overfor „Nationaltidende“, at jeg førte tilsyn med mine egne sager, så burde det ærede medlem have spurgt mig, hvordan det forholdt sig. Sagen er nemlig den, at samtlige de 32 lokale indkøbsforeninger råder suverænt over de lån, staten giver dem, og jeg har som sekretær for samvirksomheden ikke nogen som helst mulighed for, udover ved at give gode råd, at blande mig i, hvad de lokale indkøbsforeninger foretager sig. Vi har en lille virksomhed, det er rigtigt, der kun omfatter samvirksomheden; den er jeg kasserer for; vi har hidtil haft et lån på 150 000 kr., men vi er så heldige, at vi nu har en reservefond på 170 000 kr., og statslånet vil blive tilbagebetalt med det første fuldt og helt. Derefter har jeg ikke nogen som helst mulighed for at blande mig direkte i de penge, som staten her udlåner. Men da jeg nu har forstået på det ærede medlem og af hans meddelelser til pressen, at en mistænkeliggørelse af mig personlig og af min virksomhed skal drives på en sådan måde, at det kan blive til skade for organisationerne, skal jeg betro det ærede medlem og andre, der kan være interesserede deri, at jeg har aldrig modtaget det hverv for personlig fortjeneste; jeg har gjort det, fordi jeg gerne ville være med til at oparbejde indkøbsforeningerne, og det er lykkedes indtil dato på en sådan måde, at vi står med en reserve på over 1½ mill. kr. Jeg tror, jeg tør sige, uden at have sagt for meget, at der er næppe nogen af de penge, staten har udlånt på noget område, der har gjort så meget gavn for så dårligt stillede medborgere som dem, vi arbejder med her.

Men de personlige angreb på mig skal ikke være til skade for foreningernes virksomhed i fremtiden, og derfor vil jeg sige til den højtærede landbrugsminister, at jeg ønsker ikke efter det, der her er sket, at være medlem af tilsynsudvalget på nogen måde. Jeg takker for den tid, jeg har været der; men jeg har ikke valgt mig selv til det, jeg er valgt af ministeren efter indstilling af den organisation, for hvilken jeg arbejder, og det politiske parti, jeg tilhører, har hverken lod eller del i denne ansættelse.